

Η ΡΟΔΙΑΚΗ

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Α' 1915 - 1939

ΠΕΡΙΟΔΟΣ Β' ΕΤΟΣ Α'

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ - ΕΚΔΟΤΗΣ

ΕΜΜ. Σ. ΚΑΛΑΜΠΙΧΗΣ

- ΡΟΔΟΣ -

ΔΕΥΤΕΡΑ 22 ΜΑΡΤΙΟΥ 1948

Βασιλείου, Καλλινίκου μ.

ΗΜΕΡΗΣΙΑ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΟΣ ΔΩΔΕΚΑΝΗΣΙΑΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ

ΑΡΙΘΜ. ΦΥΛΛΟΥ 1

ΓΡΑΦΕΙΑ ΟΔΟΣ ΑΠΕΛΛΟΥ ΑΡΙΘ. 29

ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡ. 200

ΜΕΤΑ ΕΝΝΕΑ ΕΤΗ

Μετά διακοπήν εννέα ετών, διακοπήν, την οποίαν επέβαλεν η φασιστική τυραννία της εποχής εκείνης, η «ΡΟΔΙΑΚΗ» επαναλαμβάνει σήμερον τήν έκδοσιν της.

Ουδέποτε τούτο εις το χυδέν κατά τους αγώνας της Δωδεκανήσου αδελφικόν αίμα, εις τήν ηρωικήν αντίστασιν του Δωδεκανησιακού λαού, εις τήν Αλβανικήν έποποιίαν, ατινα πάντα εξησφάλισαν τήν έλευθερίαν μας τήν οποίαν εκύρωσε τήν 7. Μαρτίου η Α. Μ. ο Βασιλεύς Παύλος.

Δέν είναι τούτο τό πρώτον δείγμα και τό πρώτον δώρον, τό οποίον μας έφερεν η έλευθερία μας αυτή. Από τής πρώτης στιγμής της άποτινάξεως της τυραννίας εις τά σχολεία μας άποκατεστάθη η μητρική Έλληνική γλώσσα και εις τάς Έκκλησίας μας αναπέμπονται έλευθέρως οι ύμνοι και αι προσευχαι μας.

Περιστάσεις εξαιρετικαι ενάφυτοις δέν επετρεψαν μέχρι τούδε τήν εμφάνισιν της «Ροδιακής». Έμφανίζεται σή-

μερον εις περιστάσεις πάλιν, καθ' ός τό έργον της είναι επίσης δύσκολον και τραχύ. Όπως δύσκολος και τραχύς είναι κάθε ώραιος άγων και κάθε ύπερ του καλού μάχη.

Η Δωδεκανήσος καλείται νά αξιοποιήσῃ τήν έλευθερίαν της εις μίαν εποχήν, καθ' ην η παγκόσμιος έλευθερία κινδυνεύει εν τή πάλη των δύο αντίτιθών ιδεολογικων κόσμων, της δημοκρατίας και του άνατολικου δεσποτισμού. Εις τά περιθώρια, τά όποια άφίνει ο άγων διά τήν επιδίωσιν και εις τόν περιωρισμένον τομέα της η «Ροδιακή» θά λάβῃ τήν προστήκουσαν θέσιν διά τήν προάσπισιν των καλως έννοουμένων συμφερόντων της ιδιαιτέρας πατρίδος μας.

Είμεθα δέδοισι ότι η Ροδιακή και η Δωδεκανησιακή κοινωνία θά χαιρετίσουν ευχαρίστως τήν εμφάνισιν της και θά τή παράσχουσιν όλην τήν υποστήριξιν τήν οποίαν επί εΐκοσι τέσσερα όλα έτη και υπό τας δυσμενεστερας συνθηκαστῆ παρεΐχον άλλοτε.

Έργα πολιτισμού και πρόδου

ΕΙΣ ΤΗΝ ΠΑΤΡΙΔΑ ΤΟΥ ΚΛΕΟΒΟΥΛΟΥ ΕΓΙΝΑΝ ΠΡΟΧΘΕΣ ΤΑ ΕΓΚΑΙΝΙΑ ΤΟΥ ΗΛΕΚΤΡΟΦΩΤΙΣΜΟΥ Ο ΛΟΓΟΣ ΤΟΥ κ. ΝΑΥΑΡΧΟΥ

ΑΙΝΔΟΣ - του ανταποκριτού μας.

Έπειτα από διλήρητον όλη σύνταγμα, έργασίαν η μικρά μας κοινότητα που φέρει ένα από τα πιο δεξιασμένα όνόματα του αρχαιου ελληνικου κόσμου, ητύχησε να εγκαινιάσῃ σήμερα ένα σημαντικόν έργο, πολιτισμου και πρόδου. Από ένωρίς η Αίνδος ανέμεινε τον Ναύαρχο και τους άλλους επιστήμους και όταν στις 5 μ.μ. έφθασε τό αυτονόητο του Διοικητού όλοι ήσαν συναθροσμένοι στην Πλατεία και έχερουρότησαν με ένθουσιασμό. Έπειτα από τήν διανομή 300 περίπου δεμάτων, δώρων της Βασίλισσας, σε σχολικά και εξωσχολικά παιδιά του χωριού, καθώς και 60 ζευγών έποδημάτων, οι μαθηταί του Σχολείου έπραγούθησαν διάφορα άσματα και εξέτελεσαν άπογγελίας.

Ακολούθως έγινε άγισμας και άφιληται επεκαίρωσε ο κ. Γ. Λαχόνος, προϊστάμενος των τεχνικων υπηρεσιών της Διευθύνσεως Τ.Υ.Τ. υπό τήν επίβλεψιν του οποίου έγιναν τα έργα. Το γεγονός του ηλεκτρισμού της Αίνδος, είπεν εις τον λόγο του ο κ. Βαχόβις, σημασι ένα σταθμόν ελληνικης πρόδου, όστις προσω ζιτια ταχίαν τήν πραγματοποίησην ταύτην σπουδαίον έρω...

λάμψη και πάλιν τό Απολλώνιον φώς, η όποϊον κατά τήν αρχαιότητα έφώτιζε τους ναυτιλλομένους εις τήν Μεσόγειον και έδίδαξε τήν καλλιέργειαν της γῆς και τήν κυριαρχίαν της θαλάσσης.

Όλα τά εν τῆ ξένη σοματεία, σύλλογοι, και αδελφότητες έχουσι καθήκον ιερόν να σπεύσωσι να ενισχύσωσι και ήθικως και υλικως τήν κινδυνεύουσαν και χειμαζομένην πατρίδα μας, τήν αθάνατον Έλλάδα, της οποίας τήν όξαν έφρόνησαν οι αιώνοιο έχθροί της Φυλής μας και προσπαθούσι με όλα τά αθέμιτα μέσα να τήν υποδουλώσωσι και ιδίους σκοτίους σκοπούς επιδιώκοντες να σβύσωσι τό φώς του αληθους πολιτισμού, τον οποίον οι αιώνες έδημιούργησαν και να θετηλώσωσι τον ιερόν θρόνον της Ακροπόλεως από τον όποιον εκπέμπει η Παλλάς Αθηνα, τήν αληθή σοφίαν, τήν φωτίζουσαν σύμπασαν τήν ανθρωπότητα.

Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗΣ
Υπάρχων Γουναροάρχης
του Βενετοκλείου

ΠΡΟΣΩΠΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Εις τό Ακρωτήρι της Κρήτης, εκεί όπου αναπαύεται ο Έλευθεριος Βενιζέλος αλλά και εις πλείστα άλλα κέντρα έγιναν χθές μνημόσυνα προς τιμήν του Ανδρός ο οποίος ήγγισε τα όλην τήν ύψη της ελληνικης Δεσποτίας και κατέδειξε δι' έργων και ή Έλλάς γεννακά κατά καιρούς όχι μόνον Λεωνίδα, αλλά και Περικλείς.

Η Δωδεκανήσος μετέσχε νοερώς του μνημοσύνου και ανεπόλησε μετ' ευγνωμοσύνης τους σθεναρούς αγώνας του Μεγάλου Ανδρός διά τήν άπελευθερωσιν της.

Η Αίνδος, η ιστορική αυτή γωνία εις τό ακραϊον ελληνικόν Αρχιπέλαγος, έκαμε προχθές με τον ηλεκτροφωτισμόν της, τό πρώτον βήμα προς τήν αναγέννησιν τήν οποίαν έπηγγέθη η έλευθερία των Νήσων.

Θά ήτο πλάνη να νομισθῃ ότι πρόκειται περί έργου καθαρως έξωραϊστικοθ. Είναι συγχρόνως και έργον που δύναται να συμβάλῃ εις τήν πρόδον και τήν ευημερίαν και ως τοιοόδο τό χαιρετίζομεν.

καθότι θά εξυπηρετούσε και τά στίτια σας και τό χωριό ως τουριστικόν κέντρον.

Και είμαι ευτυχής, που γίνονται σήμερα τά εγκαινία του φωτός.

Εύχομαι να σταθῇ αυτό το φως άφορητή κάποιας κινήσεως ζωής και χαράς. Και σιγά-σιγά κάτι να ξαναφωτίτῃ, μια μικρούλα, άμυδρή λάμψη από τό παλαιό μεγαλειό και τον ευτυχημένο πλούτο και τῆ ζωῆς της Αίνδος.

Ζήτω τό Έθνος!
Ζήτω ο Βασιλεύς!
Ζήτω η νεωτέρα Αίνδος!
Νεοκρατεία και ζητωκραυγές εκάλοσαν τους τελευταίους λόγους του Ναύαρχου, άρσως δε υπό τα άσματα των μαθητών, ο κ. Διοικητής, πείσας τον διακόπτη, έδωσε ήλεκτρον τον φωτα εις τάς κριοιτέρας όδοϋς, τήν Πλατείαν και τῆ Ακρόπολιν, ενώ ο λαός έόσπα εις έπευρημάς και έόυλη τῆν έθνικόν ύμνον.

ΠΑΡΑΘΕΣΙΣ ΓΥΜΑΤΟΙ

Ο κ. Ναύαρχος μετά της ακολουθίας του παρεκόθησεν έντονα εις τῆμα κατά τῆν είξιν κίαν του όποιου έταλλόσ προπέσ...

ΕΚΚΛΗΣΙΣ ΤΟΥ Κ. Δ. ΑΝΑΣΤΑΣΙΑΔΗ ΠΡΟΣ ΤΟΥΣ ΞΕΝΗΤΕΥΜΕΝΟΥΣ

Αγαπητοί πατριώται, Τώρα που εξεπληρώθησαν τα ένειρά μας, τώρα που ύπερα από τόσα χρόνια σκληρῆς σκλαβιάς, έλαμψε το γλυκύτατο φώς της Θεας Έλευθερίας, τώρα που ήλθεν ο αναμενόμενος Μαρμαρωμένος Βασιλιάς και επεσφράγισε τήν ένσωμάτωσιν της Δωδεκανήσου μετά της Μεγάλης μας Μητρός, της αιώνιας Βλαύδος, τώρα δέν πρέπει να έφησυχάσωμεν και να επαναπαυθώμεν άρχόμενοι εις τό μέγα και ανεκτίμητον αληθινόν κέρδος που μας έσπειληνέθεϊα Πρόνοια. Το δένδρον αυτό της Θεας Έλευθερίας διά να διατηρηται όρσσερόν, τρυφερόν και να φέρῃ μυρωδάτα άνθη και ένθύμους καρπούς, έχει ανάγκην από επιμελημένην καλλιέργειαν και από γλυκύ και όρσσερό νερό. Τήν φροντίδα αυτήν βέβαια τό ένδοξον Έθνος μας τήν εμπιστεύεται εις τάς χείρας τῶν εκλεκτων άνδρων, τους όποιους στέλλει εις τήν Βουλῆν ως αντιπροσώπους τον και αυτοί έχουσι τό ύψηλόν καθήκον να σκέπτανται και να φροντίζουσι διά τά συμφέροντα του ευγενους Έθνους μας. Αλλά τάυτό δέν άρκει. Κατά τῆ διάστημα του παγκοσμίου πολέμου, η ψυχή των λαων εκλονίσθη σοβαρώς και επικινδύνωσε, τά χρηστά ήθη των κοινωνιων εξητμή-

σθησαν, η άρμονία της οικογενείας, επί της οποίας έστηρίζοντο αι κοινωνίαι, εξαλαρώθη και νέα και δλέθρια διδάγματα έδηλητηρίασαν τάς ψυχάς των νέων. Διά τούτο, όσοι διατήρησαν άγνήν, καθαράν και αλώβητον τήν ψυχήν των, και δέν άμφισβόλλουσι ποσώς ότι η Ροδιακή ψυχή διαπνέεται από τά ύψηλά ιδανικά της αθανάτου Φυλής μας, πρέπει, όπουδήποτε και αν εύρίσκωνται να σπεύσωσι να επουλώσωσι τάς πληγάς, τάς οποίας, αιώνων σκληρά σκλαβιά έπροξένησεν εις τήν αγαπητήν μας πατρίδα, τήν ώραιαν Ρόδον. Διά να μη σβύσῃ ο λύχνος, πρέπει τακτικά να ρίπτωμεν λάδι. Και διά να μη σβύσῃ τό φώς του πολιτισμού τον όποιον κατά τήν αρχαιότητα μετέδωκαν εις όλον τον κόσμον οι αθάνατοι πρόγονοί μας, πρέπει να αναλωγοηώσωμεν και να τονώσωμεν και άλλην μίαν φοράν να τον μεταδώσωμεν εις τήν τάσχουσαν και ψυχορραγούσαν ανθρωπότητα.

Διαισθάνομαι και έχω άγλόνητον τήν πίστιν ότι τό μαρτυρικόν μας Έθνος, τό Έλληνικόν Έθνος, θά έξέλη άνάπαρον από τήν ύβελαν η οποία τό μαστίζει σήμερα και θά εκπληρώσῃ και πάλιν τά ύψηλά πετρωμένα της αθανάτου Φυλής μας. Εις τήν μικράν αλλά ένδοξον Ρόδον, ας